

תת"ע 6380/11/14 - מדינת ישראל נגד יורם רם יורם רם

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6380-11-14 מדינת ישראל נ' רם
תיק חיצוני: 14111116662

בפני	כבוד השופטת כרמית פאר גינת
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	יורם רם יורם רם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של הסעת נוסע שאינו חגור בחגורת בטיחות, עבירה בניגוד לסעיף 83ב (א) לתקנות התעבורה.
2. כעולה מעובדות כתב האישום, ביום 16.2.14 בשעה 13:47 במהלך ביקורת רכב שגרתית ברחוב עקרון פינת רחוב השמש נהג הנאשם ברכבו כשנוסעת שישבה במושב האחורי לא היתה חגורה כלל בחגורת בטיחות.
3. מטעם התביעה העיד השוטר, מר איציק גולן.
4. השוטר חזר על האמור בדוח (ת/1). ציין כי ראה את הנוסעת לא חגורה מהמקום בו עמד. השוטר אף הוסיף במסגרת חקירתו הנגדית כי אינו זוכר את צבע הסוודר אותו לבשה הנוסעת, ולא ציין נתון זה בדו"ח. כמו כן, אומת השוטר עם סרטון אשר הציג לו הנאשם (ולא הוגש לבית המשפט היות והוצג דרך מכשיר הטלפון הנייד של הנאשם), והשיב כי צבע חגורת הבטיחות ברכבו של הנאשם כעולה מהסרטון הנו אפור, זאת כפי שרשם בפרטי נסיבות הדו"ח.
5. מטעם ההגנה העיד הנאשם.
6. הנאשם ציין כי ביום ביצוע העבירה לקח את אמו לבדיקות במרכז חורב, וכשסיים את הביקור במרכז הרפואי יצא עם אמו לחניה, עזר לה לעלות לרכבו, וראה כי היא חוגרת את חגורת הבטיחות. הנאשם ציין כי אמו לבשה

סוודר שחור וכי החגורה ברכבו הינה שחורה. הנאשם ציין כי הוא משמש כאפוטרופוס של אמו ואף הגיש אישור התומך בכך (סומן נ/3).

7. לאחר ששמעתי את עדויות הנאשם והשוטר, מצאתי כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

8. גרסתו של השוטר עקבית ומהימנה. השוטר חוזר על האמור בדו"ח (ת/1). גם הסרטון עמו אומת השוטר ואשר לא הוגש לבית המשפט תומך בגרסת השוטר. בית המשפט אף הוא צפה בסרטון, והתרשם כי מדובר בחגורת בטיחות אשר צבעה אפור.

9. מעבר לכך, גרסת הנאשם אף היא תומכת בראיות התביעה. הנאשם מציין כי ראה את אמו חוגרת את חגורת הבטיחות בתחילת הנסיעה, ולאחר מכן לא שמר עמה על קשר עין רצוף, ולא ווידא כי היא חגורה בחגורת בטיחות כל מהלך הנסיעה.

10. תקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה קובעת איסור על נהג לנהוג ברכב ולהסיע נוסעים אשר אינם חגורים בחגורת בטיחות. זוהי עבירה של אחריות קפידה אשר אינה דורשת הוכחת יסוד נפשי. ברע"פ 2929/04 **מדינת ישראל נ' רפאל אוחנה**, ניתן ע"י כב' השופטת מ' נאור (פורסם ביום 25.6.07) נפסק: "לענין עבירות על תקנות התעבורה, שיש להן מכנה משותף רחב, יש הצדקה, לדעתי, לראותן כקבוצה אחת, ואם אין כוונה אחרת- יש לראותן כעבירות של אחריות קפידה". ברע"פ 26/97 **לקס ואח' נ' מדינת ישראל**, ניתן ע"י כב' השופט י' קדמי (פורסם ביום 22.6.98), נפסק כי "אחריות הקפידה הונהגה על ידי המחוקק בעבירות מיוחדות שנועדו להסדיר תחומים מסוימים בחיי החברה. המדובר בתחומים המחייבים הסדרים כלכליים וחברתיים אחידים ובני אכיפה, שיש בהם כדי לקבוע סטנדרט התנהגות מותאם לצרכי החברה בת זמננו". מטרתן של עבירות התעבורה הינה לקבוע את הסדרי התנועה וההתנהגות בדרך ולכן יש מקום להבטיח אכיפה פשוטה ויעילה בדרך של קביעת חלק גדול מעבירות התעבורה כעבירות של אחריות קפידה. נטל ההוכחה עובר אל הנאשם להוכיח כי נהג ללא רשלנות ועשה כל שניתן על מנת למנוע את העבירה.

11. הנאשם לא הרים את הנטל המוטל עליו ולא הוכיח כי עשה כל שביכולתו על מנת למנוע את ביצוע העבירה. לטענת הנאשם, בטרם נסיעה בדק שאמו חגורה. לטעמי אין די בבדיקה ראשונית זו בלבד, ומוטלת חובה על הנהג ברכב לבדוק גם במהלך הנסיעה האם הנוסעת ממשיכה להיות חגורה, ועל אחת כמה וכמה כאשר מדובר בנוסעת שהינה חסויה והנאשם משמש כאפוטרופוס שלה.

12. הנאשם בעצמו מציין כי בזמן הנסיעה חשב על מצבה הרפואי של אמו (ע"מ 7 לפרוטוקול, שו' 10), ויתכן כי עובדה זו הסיתה את תשומת לבו מלהקפיד שאמו אכן ממשיכה בנסיעה כשהיא חגורה בחגורת בטיחות.

13. על ידי בדיקה פשוטה ומבט במראה יכול היה הנאשם לבדוק שאמו חגורה בחגורת בטיחות כל משך הנסיעה ברכב. הנאשם מציין במסגרת חקירתו הנגדית כי אולי "זה נפתח לה לבד, ולא היא פתחה" (ע"מ 7 לפרוטוקול, שו' 24), אך גם בסיטואציה כזו היה עליו להיות ערני ולהקפיד שאמו תחגור מיד פעם נוספת את חגורת הבטיחות.

14. במיוחד וביתר שאת אמורים הדברים במקרה זה, כאשר המדובר בנוסעת חסויה אשר בנה משמש לה אפוטרופוס, שאז מוטלת על נהג הרכב חובה מוגברת לבדוק במהלך הנסיעה ולוודא כי הנוסעת חגורה בחגורת בטיחות.

15. נוכח האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

הודע וניתן במעמד הצדדים.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשע"ו, 19 יולי 2016, בהעדר הצדדים.